

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De fame quae regnante Claudio accidit, & de Iacobi Apostoli martyrio.
Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

*De fame quæ regnante Claudio accidit, & de Iacobi
Apostoli martyrio. CAP. VIII.*

C aio vero, cum nō quatūor integros imperij sui annos complesset, Claudius imperator successit. Cuius temporibus cum dira fames (quam quidem scriptores etiam à nostra religione alienissimi suis tradiderunt historijs) orbem terrarum opprimeret, Agabi prophetae prædictio, ut est in Actis Apostolorum, quæ famem per totum orbem peruersuram, præsignificauerat, exitum plene consecuta est. Lucas vero vbi famem sub Claudio futuram in Actis recensuerit, & fratres, qui Antiochiae habitabant, per Paulum & Barnabam singuli pro facultatibus, quibus abundabant, discipulis in Iudea dispersis aliquid misisse subsidij narrauerit, illud etiam adiungit. Eodem tempore, Claudio videlicet iam summa rerum administrante, misit Herodes rex ut affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem Iacobum fratem Ioannis gladio. De isto Iacobo Clemens in septimum librum *Historiarum* historiam planè memorabilem inserit, eamque narrat quasi ex traditione maiorum acceptam: nimirum eum ipsum, qui Iacobum in iudicium adduxisset, cum testimonium Christo illum tam libere perhibentem cerneret, ea re commotum, se etiam Christianum ingenue confessum esse. Igitur ambobus ynà ad supplicium adductis, hunc inter eundum à Iacobo postulasse, veniam sibi concedi. Iacobum autem paululum rem animo complexum dixisse: pax tibi, illumque osculatum esse. Et sic tandem vtrumque securi percussum vitam deseruisse. Ad extremum (sicut diuina loquitur scriptura) Herodes videns illud, quod erat de internectione Iacobi patratum, Iudeis non parum adferre voluptatis, Petrum etiam apprehendere aggreditur. Cui in vincula coniceto parum aberat, quin cedem intulisset, si non diuina quædam angeli visio ei noctu assisteret à custodia & vinculis illum mirifice & præter omnium opinionem liberasset: atque adeo ad ministerium prædicationis dimisisset. Verum de rebus à Petro gestis diuinatusque administratis, hæc isto modo.

D. 3 Quid